

Scharling: Den ærede Ordfører gjengav i en noget fri Oversættelse et Referat af en Tale, som jeg holdt for et Par Maanedes siden. Naar man nu veed, hvor vanskeligt det er for et Referat at gjengive Tanken nøiagtig og korrekt, saa vil det jes, at naar man tilmed giver en fri Oversættelse af Referatet, saa bliver Talen ikke saaledes, som den var. Seg skal derfor blot tillade mig at bemærke, at naar den ærede Ordfører sagde, at jeg havde hævdet, at vi vare indenfor de rette grundlovmæssige konstitutionelle Forhold, da lod mine Udtalelser efter „Dagbladet“s Referat, som jeg har her, saaledes: „Kunde Venstre blive staaende ved den nærværende Tilstand, saa kunde Høire endnu bedre. Vi erkjendte vel, at de nuværende Tilstande vare Undtagelsestilstande; men Venstre paastod, at de vare grundlovstridige, og for dem maatte Ønsket om at komme ud deraf derfor være anderledes stærkt end hos Høire“. Seg godtkjender ikke ganske Ordene, men Meningen var ganske vist den. Seg har selvfølgelig heller ikke sagt Noget om, at det skulde være grundlovstridigt af Regjeringen at komme til Folkethinget og forlange nye og forøgede Skatter; men jeg sagde, at under de nuværende Forhold var det haabløst og uhenfiktigsmæssigt af den, om den bragte sig i den Situation, at den blev nødt til at gjøre dette haabløse Skridt. — Hvad angaar de Tal, jeg har nævnt i Dag, da hævder jeg deres Rigtighed paa ethvert Punkt, og naar den ærede Ordfører sagde, at der fra andre Medlemmer heri Salen, fra mine Meningsfæller, var fremsført ganske andre Tal, saa veed jeg ikke, om det ærede Medlem regner det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) blandt mine Meningsfæller; jeg tror, at en Del af disse Tal kom fra ham. Der er heller ikke den Uoverensstemmelse mellem hans og mine Tal, som den ærede Ordfører vilde gjøre gjældende. Naar han nemlig anførte som Bevis paa vor Uoverensstemmelse, at jeg angav Bekostningen ved Kjøbenhavns Banegaard til omtrent 20 Millioner, medens den Anden angav den til omtrent 26 Millioner, saa stemmer dette fuldstændig, thi jeg sagde udtrykkelig ca. 20 Millioner eller lidt over 19 Millioner for Banegaardsanlægget uden Hensyn til de Arealer, der skulde erhverves. Disse ere anslaaede til Noget over 7 Millioner, og lægger man dem til, bliver Summen omtrent 26 Millioner, saa at der altsaa ikke er nogen Uoverensstemmelse. Ligesaa lidt er der Uoverensstemmelse med Hensyn til, hvad Frihavnsanlægget skulde koste. Den ærede Ordfører vil nemlig vide, at man endnu kun faaar lige overfor Projekter, som

have været udstillede til Bedømmelse, og at disse Projekter angive Beløbene meget forskjelligt. De angive dem, saavidt jeg mindes, fra 8 op til 17—18 Millioner, og jeg tog det, som var Middeltallet for de fleste, nemlig omtrent 10 Millioner. Men naar nu den ærede Ordfører kommer og siger, at alle disse mange Millioner har Flertallet slet ikke forlangt, det er et overmaade bestødent Forlangende, det kommer med, nemlig kun 7—8 Millioner til Rystbanen og Dampfærgeren fra Gjedser til Warnemünde, saa tilstaar jeg, at jeg er høilig forbauset over at se den ærede Ordfører saaledes echapere, kan jeg gjerne sige. Seg troede dog, at vi vare enige om baade det Ønskelige i en Frihavn og om, at Ordningen af Banegaardssforholdene burde ske snarest muligt. Men dette lader den ærede Ordfører ganske i Stikken, det Gnefte er nu Rystbanen og Dampfærgeren til Gjedser, og dertil behøves kun 7—8 Millioner. Men dersom dette er det Hele, tillader jeg mig at spørge: Hvad bliver der saa af det store økonomiske Program, som den ærede Ordfører oprullede i Gaar for Thinget? Saa vinder det Hele jo ind til noget overmaade Ubetydeligt. Seg er gaaet ud fra efter de Udtalelser, der i Gaar fremkom fra den ærede Ordfører, at det ikke var en saadan ren Ubetydelighed, vi stode overfor. Dersom det kun dreiede sig om de 7—8 Millioner, som den ærede Ordfører nu nævnte, havde jeg ganske vist ikke fundet det nødvendigt at komme frem med hele den finansielle Betragtning, jeg gjorde gjældende, saa vilde jeg have indskrænket mig til den anden reelle Betragtning, jeg fremsførte, at efter min Mening er Dampfærganlægget fra Gjedser til Warnemünde ingenlunde af en saadan Betydning, at der er Anledning til at trække det frem for den store Mængde andre Foranstaltninger, som jeg anser for at være nok saa betydelige. Seg skal ikke komme tilbage her til, men blot minde om, hvad jeg anførte, at hele Forestillingen om de store Fordele, Landet vilde have af Transiten af de svenske og norske Produkter til Tydsland, i mine Tanker ere meget for overdrevne. — Naar den ærede Ordfører betegnede mig som Ordfører for den økonomiske Visnepolitik og som den, der ikke vil have økonomisk Udvikling, men stod som Forsægter af Sparommeligheden, er det en fuldstændig Misforstaaelse af, hvad jeg har gjort gjældende. Seg har slet ikke sagt, at Landet ikke havde Raad til at udføre alle disse Foranstaltninger, men jeg har sagt, at Statskassen i dens nuværende Stikfelse ikke har Raad dertil, og dette er noget